

«No he rebut cap resposta per part del Govern, però sí cartes dels bancs»

Després d'un mes de l'incendi, els pagesos de la Ribera d'Ebre esperen les respostes de l'administració

Un dels afectats per l'incendi, que va perdre tota la seva masia i alguns animals. FOTO: JOAN REVILLAS

NÚRIA MESSEGUER FERRÉ
REDACCIÓ

L'incendi de la Ribera va commoure al conjunt del territori i al país sencer. Aquell 26 de juny, encara amb la ressaca emocional de la revetlla de Sant Joan i farts de l'omnipresent onada de calor, a la Torre de l'Espanyol s'iniciava l'espurna de l'incendi més important de Catalunya amb els últims temps.

En total 5.046 hectàrees (4.071 de massa forestal, 953 d'agrícoles i 22 d'urbanes) van ser arrasades per les flames. El seu avenç sense control va obligar que els Bombers de la Generalitat han sol·licitat l'ajuda de la Unitat Militar d'Emergències (UME). Fins a 120 dotacions dels Bombers de la Generalitat van treballar en les tasques d'extinció en els moments més crítics. Milers d'espectadors

anaven seguint dia a dia l'avenç de les flames, consternats i sense poder fer-hi res. Només podien passar els dies i resar perquè la calor sufocant donés treva als bombers.

Aquesta indignació col·lectiva va crear també un sentiment d'unió i fraternitat, aquí a l'Ebre i també a Catalunya. Iniciatives com «Rebrotem la Ribera» inundaven les xarxes socials. Tothom estava convençut d'aquest canvi, del ressorgiment després d'aquest infern de flames. Però com s'ha esmentat en el text, tothom ho estava, i ara per ara ningú ho recorda.

Els afectats

«A mi se'm van cremar dos finques en l'incendi Flix», explicava Lluís Busom, un pagès de Ribarroja. «No he tingut cap inspecció de l'administració ni del Departament d'Agricultura, ni de la Generalitat, ni del Govern espanyol», lamentava Busom i afegia: «Ni tan sols m'ha arribat una carta per saber que he de tallar o que he restituit». «Únic que m'ha arribat són cartes de la Caixa i el Banc Sabadell, oferint-me préstecs. La gent que treballa la terra i vivim d'ella no mereixem aquest tracte». Perquè com replicava Busom: «Què som en total trenta o quaranta famílies afectades? No som tants».

«Ja n'hi ha prou de reunions, volem que arribin els diners per tots els afectats de l'incendi, perquè si no, correm el risc de tenir un despoblament rural gran que ocasionarà, a més dels incendis, l'erosió de la terra», va denunciar

«Ja n'hi ha prou de reunions, volem que arribin els diners per tots els afectats de l'incendi, perquè si no, correm el risc de tenir un despoblament rural gran que ocasionarà, a més dels incendis, l'erosió de la terra», va denunciar

«Ja n'hi ha prou de reunions, volem que arribin diners per a tots els afectats de l'incendi»

el president d'ASAJA de Lleida, Pere Roqué. Busom recordava també «la gran tasca empresa pels ajuntaments» però reconeix que «al final són el pont entre els afectats i la Generalitat, i és la Generalitat la que ha de repartir els diners».

La pagesia per combatre el foc

«Les dues finques estaven treballades, però poc li va importar al foc això», afirmava Busom. En principi, aquelles terres que estan conreades serveixen com una mena de tallafoc natural, perquè com que no hi ha herba les flames agafant menys intensitat. «He de dir que una de les finques estava a la zona del nucli del foc, i per això ha quedat completament arrasada, però l'altra va servir als bombers com a punt per combatre les flames». Perquè al final, l'increment de la superfície tallada és una eina per combatre el foc, tal com explicava Busom. Però la situació d'oblit que viuen els pagesos i ramaders només aconsegueixen incrementar la síndrome del despoblament i l'abandonament de terres.

Pagesos i ramaders afectats pel foc de la Ribera d'Ebre tallen la C-12 a Flix per exigir que es quantifiquin les ajudes. FOTO: JOAN REVILLAS